

Bir Kişiyi Dirilten

“Bir kişiyi öldüren bütün insanlığı öldürmüş gibidir, bir kişiyi dirilten bütün insanlığı diriltmiş gibidir” der Ulu Kur’an. İslâmdan başka hiç bir din, hiç bir görüş, hiç bir ideoloji, hiç bir doktrin, Kur’an’dan başka hiçbir kitap, insancılığın ve insana değer vermenin bu son sınırına varamamıştır. Bir kişiyi, her kişiyi bütün insanlığın özü kabul etmektir bu. Her kişide insanlığın tümünü kavrayıcı ve kurtarıcı bir imkân, bir vâd bulmak, tümüne açılan bir pencere görmektir. Evet, bir insanı dirilten, ama tam anlamıyla dirilten, bütün insanlığı diriltmiştir. Bu, dirilişin ölüme üstünlüğünden ileri gelir. Dirilişten bir zerre, eninde sonunda ölümden bir dünyayı değiştirebilir. Bütün insanlık inkârın, reddin, inanmazlığın içinde yüzse, dünyada inanan, ama tam anlamıyla inanan tek kişi kalsa, yine insanlığın kurtulması için umut var demektir. Çünkü: O yanlışa saplanmış insanlık, hep kaybedecek, o doğruya yönelmiş kişi de hep kazanacaktır. Birinin kaybettiği alanı öbürü kazanacaktır. İnanmış ve inancının izinden ayrılmamış kişi için bir kayıp yoktur, hep kazanç vardır. O, tek başına bütün bir insanlığı kazanacaktır. Bu, inanmanın şanıdır. Korkunç karanlık tabakalarının bir bucağında bir ışık yanıyorsa, büsbütün karanlıklarda değiliz demektir. Bir el o ışığı tüm karanlıklar içinde gezdirebilirse, eşya az veya çok ışıktan nasibini alacak ve en yanık gönüllerle sabahı bekleyen yaratıklar güneşin bir gün doğacağından umutlarını kesmeyecekler demektir.

Bütün mesele o bir kişiyi diriltebilmekte. Bir kişinin dirilmesi demek, bütün insanlığın dirilmesi için gerekli sistemin doğması demektir. O doğan bir kişi, doğan güneşin ışıklarını dört yana saçması gibi bütün insanlığa inancın umutlarını ve muştularını saçacaktır. Başka bir dünyadan haberler getirecektir. Haber getirenlerden haberler verecektir.

İnsan inançla dirilir. Ebedi olan Allah'a inanarak, yüzünü O'na döndürerek dirilir. Diri'nin vahyiyle kutlanmış peygamber ruhlarının ışığından bir aydınlık almakla dirilir. Diri Kur'an'dan umut, ilâhi sevinç, ulu merhamet ve sonsuz hikmet dersi almakla dirilir. İnsan, müslüman olmakla dirilir. İslâm ve Kur'an, insanlığın diriliş çerçevesidir. Ondan uzaklaşan, aya çıksa da, yerin en derin tabakalarına inse de ölüdür. Onunla olan, zindanlarda da olsa diridir.

Bir kişiyi öldüren, bir anlamda bütün insanlığı öldürmüştür. İşte Batı ve Komünizm, insanları öldürmekle, daha önemlisi ruhlarını öldürmekle, bütün insanlığı öldürmek cinayetini işlediler. Onların yüzünden insanlık ölüm sularına erdi. Her yerden yükselen çığlıklar, acılar, akan kanlar, eziliş sesleri, kara ve kızıl renkteki bu ölüm emperyalizmlerinin bir insan, her insan ve dolayısıyla bütün insanlığı öldürmeye kalkışmasından doğdu. Asya, Afrika, Amerika, insanlığın adeta son bulunduğu andaki umutsuzlukla kıvranıyor. Onları kurtarmak, diriltmek, onları umutsuzluğun karanlığından çekip kurtarmak, ancak onlara Allah'a inanmanın büyük umudunu, ışığını, kudretini ve sevincini taşımakla olacak.

Allah'ın sözüyle dirilen kişideki aşkın dayanılmaz bir gücü vardır. Kesin bir güzellik, yüce bir doğruluk, önüne geçilmez bir iyiliktir yayılan. Eşya ve nebat için güneşin ışığı neyse, Allah'ın sözü insan için odur. İnsanlığın gecesini gündüze çeviren odur.

Allah'ın sözüyle, kaditleşmiş ruhlara yeniden can vermek, ölmüş insanları diriltmek. Her müslümanın, yani diri insanın işi budur. Evet, müslüman, diri insan ve Allah'ın ismi ve sözüyle, ölmüş insanları diriltten insan demektir. Mezarlardaki ölüleri kaldırmaktan farksızdır hayatta iken ölmüş insanları diriltmek. Manevî anlamda ölmüş insanlardır bunlar. İnkârın, reddin, zulmün, şüphe ve tereddüdün kabrinde, kabir azabında kaynamaktadır bunlar.

Aslında ölü olduğu halde, kendini diri sananlar vardır. Yüreklerinde ilâhi sözün ateşini ve aydınlığını duymayan kişiler, ölüdürler. Asıl ölüler, mezarlardaki ölüler değil, bu ölülerdir.

(Diriliş Dergisi 1970)